

Tả cô giáo đang giảng bài (Dàn ý + 12 mẫu)

Dàn ý tả cô giáo đang giảng bài

1. Mở bài:

* Giới thiệu chung:

- Nhân vật được tả: cô giáo em.
- Trong hoàn cảnh: đang giảng bài trên lớp.

2. Thân bài:

* Tả cô giáo:

+ Ngoại hình:

- Tuổi, vóc dáng, mái tóc, gương mặt, nước da...

(Chú ý chi tiết nổi bật nhất).

- Trang phục: Cô mặc áo dài, quần trắng...

+ Tính nết:

- Giản dị, chân thành...
- Dịu dàng, tận tụy, yêu thương học sinh.
- Gắn bó với nghề dạy học.

+ Tài năng:

- Cô dạy Văn rất hay (chứng minh cụ thể qua một bài giảng trên lớp).
- Biết khơi dậy hứng thú học tập của học sinh, lôi cuốn chúng em vào bài học.
- Giờ dạy của cô rất vui vẻ, sinh động, học sinh hiểu bài.

3. Kết bài:

* Cảm nghĩ của em:

- Chúng em rất kính mến cô.
- Mong rằng sang năm sẽ được tiếp tục học cô.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 1

Em đã từng rất ghét và sợ môn văn, em đã từng nghĩ rằng tại sao trên cuộc đời này lại có một môn học nhàm chán như thế, chẳng thú vị như toán, hay vui nhộn như Anh,.. nhưng có lẽ cô Thủy đã khiến em thay đổi suy nghĩ sai lầm ấy, cô đã khiến vẻ đẹp đầm thắm, dịu dàng của môn văn học chạm đến trái tim sắt đá của con người khô cứng như em. Tiết học văn hôm ấy đã khiến em phải xúc động.

Em còn nhớ ý nguyên hôm ấy cô mặc chiếc áo dài màu xanh, dáng cô thanh mảnh, dịu dàng bước trên bục giảng, cô nở nụ cười thật tươi. Hôm ấy cô có giao bài văn Tả mẹ. Giọng cô nhẹ nhàng, du dương như tiếng vĩ cầm, cô bảo chúng em rằng phải quan sát mẹ cho kĩ như thế nào, phải tả như nào cho chân thực, và đặc biệt từng câu chữ phải được xuất phát từ con tim, từ tình yêu thương ngọt ngào mà chính chúng em dành cho mẹ. Thình thoảng cô lại gọi một vài bạn đứng lên kể về kỉ niệm đáng nhớ với mẹ. Rồi giọng cô trầm trầm :

- Hồi cô còn nhỏ, cô đã từng rất lười học văn, hồi ấy cô toàn bị điểm kém thôi, nhưng có một lần cô được giao về nhà đề văn kể về mẹ như hôm nay cô giao cho các em này, và cô đã dành thật nhiều thời gian quan sát mẹ, để dành yêu thương cho mẹ, và cô mới thật sự nhận ra rằng, mẹ đã thực sự vất vả như thế nào để cố gắng kiếm tiền cho đủ học phí đóng học cho đủ tiền ăn. Và từ hôm ấy cô quyết tâm học tập và kết quả dần tiến bộ hơn.

Nghe cô kể, em lại nghĩ đến hình ảnh mẹ đang lau từng giọt mồ hôi đứng cấy lúa giữa cái nắng oi ả của mùa hạ, em thương mẹ, em thương những vất vả nhọc nhằn của mẹ. Và từ tiết học hôm ấy, em quyết tâm học tập nghiên cứu thật kĩ về môn văn, kết quả học tập dần dần tiến bộ hơn. Em cảm ơn cô Thủy và tiết học thần kì hôm

đấy, nhờ có cô mà có lẽ em đã thấy được tình yêu mãnh liệt của mình với môn văn đáng yêu ấy.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 2

Mỗi chúng ta không chỉ gắn kết bản thân trong quan hệ với gia đình mà còn trong quan hệ với thầy cô, bạn bè. Hình ảnh mà tôi nhớ nhất về người cô kính yêu của mình- cô Huyền đó là khi cô giảng bài trên lớp.

Ai đã từng nói rằng dưới ánh hào quang, không có nghề nào cao quý bằng nghề dạy học. Dường như, các thầy cô giáo nhận ra sứ mệnh thiêng liêng và cao quý đó của đời mình nên mỗi lần lên lớp, thầy cô lại truyền cảm hứng cho chúng tôi.

Cô tôi, khi lên lớp thường mặc bộ áo dài thật đẹp. Cô mặc bộ áo dài màu hồng, điểm những chấm bi. Khi cô vào lớp, chúng tôi đứng lên chào cô, cô nở một nụ cười nhẹ nhàng rồi nói “ Cô chào cả lớp. Các em ngồi xuống đi!”.

Sau đó, cô yêu cầu chúng tôi mở sách, mở vở ra và bắt đầu học bài mới. Cô ghi tên bài lên bảng. Từng dòng chữ thẳng, đều dần dần hiện ra. Rồi cô đi một vòng quanh lớp xem chúng tôi ghi chép như thế nào. Sau đó, cô bắt đầu giảng bài. Giọng cô hay lắm. Có cái gì đó ấm áp. Có cái gì đó chứa cả yêu thương dành cho lũ học trò chúng tôi. Có cái gì đó chứa đựng cả tình yêu, lòng nhiệt huyết cô dành cho nghề. Tất cả như thổi vào trái tim chúng tôi một tình yêu bát ngát với môn Tiếng Việt. Cô vừa nói, vừa dùng đôi tay để mô tả cho chúng tôi dễ hiểu bài hơn. Thỉnh thoảng, cô lại gọi chúng tôi phát biểu để giờ học thêm sôi nổi và lý thú.

Có lúc cô đang giảng bài, cô dừng lại và hỏi chúng tôi rằng “ Cô giảng cả lớp có hiểu bài không? “. Khi không hiểu bài, chúng tôi đều mạnh dạn hỏi lại cô, khi đó cô lại giảng kĩ hơn để tôi có thể tiếp thu bài học một cách dễ dàng. Có lẽ chính vì nhờ như thế mà lớp tôi ai cũng dần tiến bộ hơn lên trong môn học của cô. Trong những giờ dạy, cô còn nói cho lớp tôi nghe bao bài học về cách ứng xử giữa người với người trong cuộc sống, về đạo làm người..., vì thế mà chúng tôi thấy mình cần hướng tới lối sống đẹp hơn.

Tôi sẽ mãi khắc ghi thật sâu hình ảnh của cô tôi khi cô đang giảng bài. Điều đó gọi cho tôi suy nghĩ nhiều hơn về lòng yêu nghề, sự nhiệt huyết của cô...

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 3

Khi nói đến tuổi học trò, ai trong chúng ta cũng đều nghĩ đến những đứa bạn thân cùng nhau vui đùa cùng nhau học tập với nhau, hay là những những buổi học say sưa nghe thầy cô giảng bài rồi cả những buổi trốn học cùng nhau đi chơi... Hình ảnh nào cũng đáng nhớ đáng yêu nhưng có lẽ có một hình ảnh mà sau này dù trôi qua thời học sinh nhưng em sẽ nhớ mãi đó là hình ảnh cô giáo dạy văn của tôi giảng bài trong mỗi tiết học.

Cô giáo của em tên là Giang vừa là giáo viên chủ nhiệm và cũng là giáo viên dạy môn văn của chúng tôi. Cô đẹp lắm, đến nỗi ngay từ lúc cô bước vào lớp chúng em đã bị ấn tượng bởi vẻ ngoài của cô. Cô có dáng người cao cao hơi gầy một chút kết hợp với cả mái tóc dài đen mượt của cô càng làm cho cô thêm duyên dáng dịu dàng hơn biết bao. Cứ mỗi khi đến tiết của cô, chúng em lại ngồi ngay ngắn chờ cô bước vào lớp. Và quả thật cô không bao giờ làm chúng em thất vọng khi mỗi lần cô bước vào lớp cô đều mặc một bộ áo dài vô cùng thướt tha trông mới duyên dáng làm sao. Tiết học của chúng em bắt đầu sau một vài lời trêu đùa hỏi thăm của cô và bắt đầu cả lớp chăm chú nghe giảng. Khi cô giảng bài, gương mặt cô toát lên một niềm say sưa say mê đến lạ. Quả như cô từng tâm sự cô yêu cái nghề nhà giáo này lắm. Ánh mắt cô chăm chú nhìn vào chúng em như muốn truyền tải tất cả mọi điều trong tác phẩm. Nhưng em ấn tượng nhất là ở giọng nói của cô. Giọng cô nhẹ nhàng ấm áp và truyền tải lắm có lẽ vì vậy nên cô rất phù hợp làm giáo viên dạy văn. Mỗi khi cô giảng bài tất cả chúng em đều say sưa lắng nghe đầy nghiêm túc. Giọng nói ấm áp của cô luôn thu hút chúng em ngay cả đến bạn nghịch nhất lớp thì đến giờ của cô cũng chăm chú lắng nghe cô giảng. Cô không chỉ dạy chúng em kiến thức trong sách vở mà còn liên hệ với chúng em những kiến thức ngoài thực tế, dạy chúng em nhiều điều hay trong cuộc sống. Bên cạnh giọng nói truyền tải của cô thì cô luôn có những cử chỉ đi kèm khiến cho bài học thêm lôi cuốn hơn. Và khi đã kết thúc bài

giảng của mình thì cô luôn hỏi chúng em xem có thắc mắc chỗ nào không và động viên chúng em học tập chăm chỉ.

Có thể nói hình ảnh cô Giang dạy văn chúng em đứng giảng bài sẽ mãi là một hình ảnh đẹp để lại ấn tượng sâu sắc trong tâm trí em. Em yêu và tự hào về cô nhiều lắm. Chính nhờ cô mà em yêu môn Văn từ thuở nào và mong muốn lớn lên sẽ được như cô.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 4

Cô Thu Hiền là giáo viên Văn của trường phổ thông cơ sở Lê Văn Tám. Nhiều năm nay, cô đạt danh hiệu Giáo viên dạy giỏi cấp thành phố. Lớp 5C chúng em vinh dự được cô làm chủ nhiệm.

Cô Hiền khoảng ba mươi tuổi. Dáng người thon thả trông rất ưa nhìn. Mái tóc đen óng ả buông ngang lưng rất hợp với gương mặt thanh tú và đôi mắt lúc nào cũng ánh lên nét vui tươi.

Đúng như cái tên, cô giản dị và rất dễ gần. Học sinh chúng em quý mến cô, coi cô như người bạn lớn, như người mẹ hiền. Có băn khoăn thắc mắc gì, cứ hỏi cô là sẽ được giải đáp đến nơi đến chốn.

Em không thể nào quên giờ Văn cuối buổi học thứ sáu tuần qua, bởi truyền thuyết Con Rồng, cháu Tiên qua lời giảng của cô Hiền đã để lại trong em ấn tượng sâu sắc.

Trước khi giảng, cô hỏi chúng em nghĩa của hai tiếng đồng bào là gì? Cả lớp ngơ ngác nhìn nhau. Hai tiếng này em thường nghe thấy trên đài, trên tivi, nhất là trong chương trình kêu gọi mọi người hưởng ứng phong trào xóa đói, giảm nghèo hay cứu trợ cho nhân dân ở các vùng bị thiên tai lũ lụt hằng năm nhưng em chưa hiểu tường tận về ý nghĩa của nó.

Đợi cho tiếng xôn xao lắng xuống, cô Hiền từ tốn nói:

– Hôm nay, cô sẽ giới thiệu cho các em thiên truyện nổi tiếng trong kho tàng truyện cổ nước ta. Đó là truyền thuyết Con Rồng, cháu Tiên nói về nguồn gốc của dân tộc Việt. Cô hy vọng rằng sau giờ học này, các em sẽ hiểu được ý nghĩa thiêng liêng của hai tiếng đồng bào.

Cô đọc mẫu một lần, cả lớp im lặng lắng nghe. Giọng cô trong và ấm lả! Chúng em như lạc vào một thế giới huyền ảo đầy hoa thơm cỏ lạ và ríu rít tiếng chim. Nơi ấy Lạc Long Quân đã gặp gỡ với Âu Cơ. Một người là con của Thần Long Nữ dưới biển Đông, một người là Tiên ở non cao, dòng dõi Thần Nông. Trai tài gái sắc kết duyên vợ chồng. Kết quả cuộc hôn nhân kì lạ của hai người là Âu Cơ sinh ra một bọc trăm trứng, nở ra thành trăm người con trai khôi ngô tuấn tú; chẳng cần bú mớm vẫn lớn nhanh như thổi. Sau đó, đàn con được chia hai. Năm mươi người theo cha xuống biển sinh sống, năm mươi người theo mẹ lên rừng lập nghiệp. Họ chia nhau cai quản các phương. Con trưởng được lập làm vua, lấy hiệu là Hùng Vương. Đất Lạc Việt với kinh đô ở Phong Châu khẳng định chủ quyền độc lập của người Việt và dân tộc Việt tự hào là dòng giống Rồng Tiên.

Rồi cô giải thích: đồng là cùng, bào là bọc; đồng bào là cùng chung một bọc sinh ra. Tên gọi này bắt nguồn từ Sự tích trăm trứng hay còn gọi là Con Rồng cháu Tiên hoặc Truyền thuyết Âu Cơ, Lạc Long Quân.

Chưa bao giờ em thấy cô giảng hay đến thế và cũng chưa bao giờ em thấy mình nghe chăm chú, say mê đến thế. Tiếng trống từng từng báo giờ học đã hết mà cả lớp vẫn chìm trong không khí mơ mơ thực thực của câu chuyện cổ.

Giờ Văn của cô Hiền có sức hấp dẫn lạ lùng. Cô đã tạo nhiều cơ hội cho học sinh tự khám phá và tìm hiểu bài học. Điều ấy làm cho chúng em thích thú. Cô là người dẫn dắt chúng em trên con đường tìm đến với thế giới muôn màu muôn vẻ của văn chương. Chính vì vậy mà cứ đến giờ Văn là chúng em lại háo hức đón chờ cô.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 5

"Lúc ở nhà mẹ cũng là cô giáo. Khi đến trường cô giáo như mẹ hiền". Khi hát những câu hát này em lại nhớ ngay đến cô Nhân, cô giáo chủ nhiệm lớp 5A10 và cũng là người dìu dắt chúng em trong năm học vừa qua.

Cô giáo lớp em có một dáng người thon gọn, cân đối, mái tóc đen bóng luôn được cô xõa ngang vai khiến cho bạn nữ nào cũng phải trầm trồ khen ngợi. Trên khuôn mặt trái xoan của cô đôi mắt to, đen láy, luôn nhìn chúng em với ánh mắt thương yêu, trìu mến. Mũi cô thanh tú, đôi môi luôn nở những nụ cười thân thiện được cô khéo thoa một chút son hồng thật đẹp. Khi cười, cô để lộ hàm răng trắng, đều tăm tắp. Cô sở hữu một làn da trắng hồng, trang điểm chút phấn. Khi đến lớp, cô luôn mặc bộ áo dài trông rất thướt tha.

Cô Nhân rất tận tụy dạy chúng em, cô giảng bài rất hay. Ở lớp, những bạn học sinh kém, không hiểu bài, cô đều ân cần giảng dạy, chỉ bảo từng li, từng tí. Hằng ngày, khi trống vào học vừa dứt cũng là lúc cô bước vào lớp. Sau vài phút ổn định và kiểm tra bài cũ, lời giới thiệu bài mới của cô vang lên cuốn hút cả lớp. Cô viết những nét chữ tròn trịa và mềm mại lên bảng. Cả lớp im phăng phắc chỉ còn nghe thấy tiếng ngòi bút sột soạt đưa trên giấy. Cô đọc bài, giọng của cô ngân vang ấm áp, thánh thót. Cô dẫn dắt chúng em tìm hiểu bài qua các câu hỏi, các vấn đề thảo luận. Ánh mắt cô lúc dịu dàng tha thiết, lúc xa xăm vời vợi. Thỉnh thoảng cô đưa bàn tay với những ngón tay thon nhỏ lên vuốt vuốt mái tóc dài, điềm tĩnh chờ chúng em trình bày câu trả lời. Bỗng "Tùng!Tùng!Tùng!" một hồi trống vang lên báo hiệu giờ học đã kết thúc nhưng cả lớp vẫn còn luyến tiếc vì lời giảng say sưa hút hồn, vì cử chỉ yêu mến và tình cảm cô dành cho học trò.

Dù sau này sẽ không được cô dìu dắt nữa nhưng chúng em sẽ luôn ghi nhớ những kỉ niệm khi ở bên cô. Mỗi khi cô Nhân giảng bài đều có sức hấp dẫn kì lạ và rất riêng. Cô đã tạo cho chúng em nhiều cơ hội khám phá những điều hay về đẹp muôn màu của kiến thức. Điều đó làm chúng em thích thú và ước ao cô luôn là cô giáo dạy chúng em trong những năm học tới.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 6

Từ nhỏ em đã được thầy cô dạy bảo, thương yêu như chính cha mẹ của mình. Em rất thích đi học để mỗi ngày đều được gặp thầy cô, bạn bè và học nhiều bài học quý. Điều đặc biệt là em mong muốn được nghe cô giáo giảng bài mỗi ngày.

Cô của em tên là Trang, cô Trang còn rất trẻ mặc dù cô ấy đã gần 30 tuổi. Ngày ngày cô mặc chiếc áo dài tha thướt đứng trên bục giảng khiến em nghĩ cô là cô Tấm trong truyện cổ tích bước ra. Cô không trang điểm khi đi dạy nhưng vẫn xinh đẹp tự nhiên. Da cô hơi ngăm nhưng vẫn toát lên nét duyên ngầm của đôi má lúm đồng tiền. Mỗi khi cô cười là lúc đôi mắt cô trở nên đẹp nhất. Em rất thích nhìn đôi mắt của cô, đôi mắt đen huyền rất to và long lanh như giọt sương buổi sáng. Cô đến trường từ rất sớm và về khi các bạn trong lớp về hết. Em thương cô nên lúc nào cũng nhờ ba mẹ đón sớm để cô còn về sớm với gia đình. Khi tiếng trống trường vang lên báo hiệu giờ học đã đến.

Em chuẩn bị sách vở và hộp hộp chờ cô vào lớp. Cô nhẹ nhàng bước lên bục giảng rồi chào chúng em. Cô nở nụ cười thật duyên dáng để khích lệ chúng em học tốt. Cô bắt đầu kiểm tra bài cũ, những bạn thuộc bài và làm bài đầy đủ cô cho điểm 10 và khen ngợi, còn bạn nào lười học, không thuộc bài, cô rất buồn và nghiêm khắc phạt. Cô cầm viên phấn trắng viết lên bảng đen tên bài học mới. Giọng cô ấm áp mỗi khi đọc thơ cho chúng em nghe.

Cô giảng bài say sưa như người nghệ sĩ đang trình diễn trên sân khấu. Những điểm quan trọng cần chú ý, cô nhấn mạnh và lặp lại cho chúng em ghi. Để biết chúng em có hiểu bài hay không, cô dừng lại và đặt câu hỏi cho cả lớp. Nghe các bạn trả lời xong, cô nhận xét và tổng hợp lại ý đúng. Cô nắn nót từng dòng chữ thật rõ và đẹp để chúng em dễ nhìn, dễ hiểu. Cuối giờ cô dặn dò học sinh về nhà làm bài tập và học bài đầy đủ. Cô chú ý những bạn lười biếng và cô dành thời gian để kèm cặp các bạn hơn. Cô chẳng thiên vị ai và quan tâm tất cả học sinh của cô. Đối với những bạn có hoàn cảnh khó khăn cô còn đến tận nhà động viên và kêu gọi mọi người ủng hộ bằng vật chất và tinh thần cho các bạn ấy đi học.

Cô Trang là tấm gương của chúng em. Với em cô như một người mẹ thứ hai vậy. Nhờ cô mà em có thêm động lực để đến trường mỗi ngày. Mỗi lần nhìn thấy cô

giảng bài chẳng hiểu sao em lại thấy vui lạ thường. Em mong sau này lớn lên được làm cô giáo đứng trên bục giảng để dạy học sinh những điều hay như cô Trang vậy

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 7

Có những hình ảnh nào khiến bạn nhớ mãi không quên trong cuộc đời hay không? Với tôi thì có, đó là hình ảnh cô giáo tôi đứng trên bục giảng, giảng bài hàng ngày.

Cô giáo dạy tôi môn Toán năm lớp bốn là một người hiền dịu và tận tâm vô cùng. Cô có dáng người cao gầy, mái tóc đen đến ngang vai lúc nào cũng được cặp lên bằng chiếc cặp nhỏ nhắn. Cô khá giản dị và dịu dàng. Hàng ngày đến lớp, cô thường mặc những chiếc áo công sở cùng quần đen dài, nhìn cô lúc nào cũng tràn đầy nét trí thức và nghiêm túc. Khi vào mỗi tiết học, cô đều bước vào lớp, nở một nụ cười tươi đầy triu mến và chào lớp để bắt đầu một bài học mới. Những dòng tên đề bài đều được cô viết to và đậm nét bằng nét chữ uốn lượn, để lại cho chúng tôi ấn tượng vô cùng sâu sắc. Từng dòng đề mục, từng lĩnh vực kiến thức hiện lên trên mặt bảng. Cô giảng giải cho chúng tôi cặn kẽ, từng li từng tí bằng giọng nói to, rõ ràng. Cô chỉ cho chúng tôi hiểu vì sao chỗ này lại như vậy, vì sao chỗ kia lại không, cho đến khi chúng tôi hiểu mới thôi. Đi kèm theo từng lời giảng, ánh mắt cô đều nhìn thẳng vào học trò như muốn động viên, cổ vũ chúng tôi. Nhờ những ánh mắt ấy mà lớp tôi tiếp thu bài được sâu hơn, kĩ hơn.

Khi chúng tôi chăm chú làm bài tập, cô nhẹ nhàng đi qua từng dãy bàn, quan sát học trò mình làm bài. Khi có bạn nào làm chưa đúng, cô đều tỉ mỉ chỉ ra lỗi sai và sửa cho bạn. Cô sẵn sàng lắng nghe những thắc mắc, những câu hỏi của chúng tôi và giải đáp chúng một cách cặn kẽ và dễ hiểu. Trong mỗi tiết học, dù là học môn Toán, một môn học tưởng chừng như khô khan nhưng nhờ có cô mà những tiết học đã trở nên đầy lí thú và tràn ngập niềm vui. Cô thường lấy những ví dụ sinh động, hài hước để cả lớp có một tinh thần thoải mái trong giờ học. Dù đôi khi trên gương mặt cô lấm tấm những giọt mồ hôi nhưng cô vẫn say sưa giảng bài cho chúng tôi.

Cô từng nói rằng ” Được truyền đạt kiến thức cho học sinh, cho thế hệ tương lai của đất nước sau này đối với cô là một niềm hạnh phúc”. Phải chăng đó chính là nguồn

gốc của sự tận tâm, nhiệt huyết trong mỗi bài giảng của cô. Đến cuối mỗi buổi học, cô dặn dò lớp những việc cần làm ở nhà và chào tạm biệt lớp vẫn bằng nụ cười rạng rỡ ấy, nụ cười mà tôi vĩnh viễn khắc sâu trong tâm trí. Sau mỗi tiết học của cô, tôi cảm thấy rất vui vẻ vì được hiểu biết thêm về những điều mới mẻ, bổ ích.

Mỗi tiết học của cô đều để lại ấn tượng sâu sắc đối với tôi cho đến tận bây giờ. Dù không còn được học cô, nhưng hình ảnh người giáo viên trong mỗi giờ học ấy vẫn luôn tồn tại trong trái tim tôi.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 8

Đi qua cuộc đời mỗi người, ta sẽ gặp những người mà ta không thể nào quên. Đối với tôi, cô giáo năm lớp năm của tôi là người khiến tôi khó có thể quên được, đặc biệt là mỗi giờ giảng bài trên lớp của cô.

Cô giáo tôi có dáng hình cân đối, hơi thon gầy với một làn da trắng và mái tóc đen, dài, óng mượt luôn để xõa qua vai. Mỗi ngày đến lớp, cô đều mặc những chiếc áo dài thướt tha, làm tôn lên nét duyên dáng, dịu dàng của cô. Nhắc đến cô giáo tôi, tôi sẽ không thể nào không nhớ đến những tiết học đầy bổ ích và lí thú của cô. Cô là giáo viên chủ nhiệm, kiêm giáo viên dạy bộ môn Tiếng Việt của lớp. Mỗi ngày khi tiếng trống báo hiệu tiết học vang lên, cô bước vào lớp, tà áo dài bay nhẹ nhẹ theo từng nhịp bước chân, nở nụ cười tươi, rạng rỡ chào cả lớp và bắt đầu tiết học. Cô nhẹ nhàng viết lên bảng tên đề bài, từng nét chữ của cô mềm mại như rồng múa phượng bay khiến chúng tôi nhìn mãi không thôi.

Trong quá trình giảng bài, cả lớp tôi đều bị thu hút vào từng câu chuyện, từng lĩnh vực kiến thức mà cô đưa ra bởi giọng nói cô dịu dàng mà êm ái quá! Giọng nói như được chất ra từ tất cả những sự tận tâm, nhiệt huyết trong tim. Cô đứng trên bục giảng, bước đi nhẹ nhàng, nhập tâm vào bài giảng của mình, thi thoảng, ánh mắt cô lại hướng về những học sinh của mình bên dưới bằng cái nhìn trìu mến, đầy tình yêu thương như muốn chúng tôi khắc sâu kiến thức vào bên trong. Đôi khi trên gương mặt trái xoan của cô lại xuất hiện những giọt mồ hôi lấm tấm nhưng cô vẫn say sưa trong từng lời nói của mình. Có những lúc cô lại ân cần đi xuống bên dưới,

đi qua các dãy bàn học xem chúng tôi viết bài, làm bài tập. Cô tỉ mỉ chỉ cho chúng tôi những chỗ chưa đúng và khen ngợi khi chúng tôi hoàn thành bài tập. Cô luôn sẵn sàng trả lời những câu hỏi, những thắc mắc của chúng tôi, giải đáp nó một cách đầy đủ và dễ hiểu.

Trong mỗi tiết học, bên cạnh việc giảng bài học, cô còn kể cho chúng tôi nghe những câu chuyện bên lề, những mẩu chuyện vui để giải trí, để chúng tôi không cảm thấy nhàm chán trong giờ học và có một tinh thần vui vẻ, sảng khoái. Mỗi khi tiết học kết thúc, cô thường tổng kết lại bài học hôm đó và dặn dò chúng tôi một cách tỉ mỉ. Cô chào cả lớp bằng một nụ cười tươi trên môi và ra về. Sau mỗi tiết học của cô, tôi như biết thêm được nhiều điều mới mẻ, được truyền đạt những kiến thức hay và bổ ích. Cô không chỉ tận tụy khi giảng bài mà còn tận tâm với học trò của mình.

Những giờ học của cô đều rất lí thú và tràn đầy niềm vui. Tôi luôn trông chờ vào mỗi ngày được học cô, được nghe cô giảng bài. Hình ảnh người cô giáo ấy đứng trên bục giảng có lẽ sẽ khiến tôi không thể nào quên được.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 9

Đối với mỗi người chúng ta chắc hẳn đều có những ấn tượng hay những kỉ niệm mà ta không thể nào quên được. Đó đơn giản chỉ là những buổi tựu trường hay những hôm khai giảng và cả những người bạn khó quên. Còn đối với riêng tôi thì hình ảnh cô giáo chủ nhiệm say sưa giảng bài luôn để lại trong tôi những ấn tượng khó quên đối với tôi.

Đó là cô Mai cô giáo dạy văn và cũng là cô giáo chủ nhiệm của chúng tôi. Cô mới làm cô giáo chủ nhiệm trong lớp chúng tôi khi chúng tôi mới bước vào năm học lớp sáu. Cô là một cô giáo rất nhiệt tình rất chu đáo đối với chúng tôi nên có thể nói cô là cô giáo được tất cả lũ học sinh trong lớp chúng tôi yêu quý. Lớp chúng tôi không phải là một lớp chuyên văn mà là một lớp chuyên toán thế nên việc học văn đối với chúng tôi mà nói là một việc khó khăn. Thế nhưng chính cô đã truyền cho chúng tôi những cảm hứng về môn văn để chúng tôi dần dần yêu thích nó hơn chứ không ghét nó như trước kia nữa. Môn văn dần dần đến với chúng tôi thật nhẹ nhàng như

cái cách giảng bài say sưa và cách dạy bài truyền cảm của cô đối với chúng tôi. Cô là một cô giáo cũng ở quê chúng tôi chính vì thế mà cô rất hiểu những đứa trẻ khó khăn như chúng tôi. Cô không chỉ đứng trên lớp giảng bài mà thường xuyên đến chỗ chúng tôi, xem chúng tôi ghi chép ra sao. Những lúc như thế nhìn ánh mắt cô thật nghiêm nghị nhưng cũng thật trìu mến trong đó có cả tình yêu thương của cô dành cho lũ học trò chúng tôi nữa.

Cô để lại trong chúng tôi rất nhiều những kỉ niệm nhưng đối với riêng tôi thì cái tiết học văn của chúng tôi khi mới bước vào lớp sáu luôn để lại trong chúng tôi những kỉ niệm khó quên về cách giảng bài say sưa nhưng cũng đầy cuốn hút của cô. Hôm ấy tôi vẫn còn nhớ như in cô giáo tôi mặc một chiếc áo dài màu vàng càng làm tôn thêm những nét đẹp trên con người cô. Trông cô thật dịu dàng với tà áo dài đó và cô như đang đưa một làn gió một không khí đến cho lớp học của chúng tôi. Cô giới thiệu về bản thân mình cho chúng tôi rồi chỉ một lát sau cô đã giới thiệu chúng tôi đến với tiết học đầu tiên. Chúng tôi ngồi dưới lớp đưa nào đưa đấy chăm chú từng hành động từng cử chỉ của cô. Bàn tay mềm mại với những ngón tay búp măng nhỏ nhỏ xinh xinh của cô dần dần viết những nét chữ rất đẹp mà chúng tôi cứ nghĩ những nét chữ ấy chỉ có trong những quyển tập viết của chúng tôi thôi. Tà áo dài thướt tha ấy đi đi lại lại trên bục giảng khiến chúng tôi cảm thấy đây không giống một buổi học văn thông thường nữa mà là một buổi thảo luận về văn thì đúng hơn bởi chính sự hiền dịu của cô dành cho chúng tôi. Tấm bảng đứng bắt đầu đầy những phấn trắng, những nét chữ đều đặn gọn gàng chỗ thanh chỗ đậm chỗ được gạch chân được cô trình bày rất khoa học chứng tỏ người viết là một người cực kì cẩn thận. Nhìn nét chữ của cô chúng tôi càng ngại ngùng về tính cầu thả của mình.

Cô giới thiệu cho chúng tôi một cách chi tiết về hoàn cảnh ra đời cũng như nội dung chính của tác phẩm, cô nói đây là một bài văn khó nên chúng tôi cần chú ý. Sau đó cô hướng dẫn cho chúng tôi về cách đọc tác phẩm sao cho truyền cảm nhất. Cô đọc cho chúng tôi một đoạn đầu, cả lớp tôi ngồi im phăng phắc nghe cô đọc. Chao ôi sao giọng cô truyền cảm và ấm áp như vậy, chúng tôi chưa được nghe một giọng đọc nào hay đến vậy. Cô say sưa đọc từng dòng chữ cho chúng tôi mà không vấp một chữ nào, chúng tôi đưa nào đưa đấy tròn mắt vì cô đọc rất lưu loát đoạn văn

này. Cô đặt câu hỏi cho chúng tôi trả lời mỗi khi có câu hỏi nào khó cô lại gợi ý cho chúng tôi, cô không chỉ dùng lời mà cô còn dùng cánh tay làm hành động để cho chúng tôi hiểu nữa. Ở những câu hỏi ấy cô còn cho điểm để cho chúng tôi hào hứng hơn. Những bạn không trả lời được cô hơi chau mày rồi cô từ từ giảng lại cho bạn ấy hiểu được. Ở những chi tiết khó cô thường nhấn mạnh nói lại một vài lần để cho chúng tôi có thể nhớ được. Cô không giảng một cách nhanh chóng mà cô luôn hỏi chúng tôi đã hiểu bài chưa. Những khi như thế chúng tôi đồng thanh đáp “chúng em hiểu bài rồi ạ” những lúc như thế cô mỉm cười rồi lại tiếp tục giảng. Một tiết học đầu tiên của cô diễn ra vô cùng nhanh chóng, chúng tôi đưa nào đưa đấy đều không muốn kết thúc buổi học một chút nào bởi cô giảng cho chúng tôi rất hấp dẫn.

Tiết học đã tan mà những lời giảng dạy của cô vẫn còn văng vẳng bên tai chúng tôi. Cô không chỉ là ở một người dạy văn mà cô còn là một người truyền cảm hứng cho chúng tôi để chúng tôi yêu văn hơn hiểu văn hơn.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 10

Hôm nay là thứ ba, lớp em có tiết kể chuyện. Ngay trong tiết học đó, cô Ngân trông thật là duyên dáng và đầy kính mến.

Sau khi tiếng trống trường giòn giã vang lên. Cô Ngân bước vào lớp. Hôm nay cũng như bao buổi học khác. Trông cô thật là giản dị nhưng gần gũi và dễ mến.

Cả lớp em đứng nghiêm chào cô. “Cô chào cả lớp, hôm nay chúng ta học bài nhé ! . Nụ cười của cô như nụ hoa sớm hé nở mới dịu dàng, dễ mến làm sao! Mái tóc của cô mượt mà đen óng lúc nào cũng thơm mùi hoa bưởi, mùi bồ kết nấu với lá chanh . Khuôn mặt của cô tròn đi cùng với nước da trắng. Đôi mắt cô đen và sâu nhìn chúng em triu mến. Chiếc áo dài màu hồng hôm nay cô mặc càng làm cho dáng cô thêm mềm mại hơn. Đôi guốc cao gót màu hồng có vẻ như làm cô cao thêm nhiều.

“Tiết học bắt đầu. Hôm nay chúng em học bài ” Tiếng vĩ cầm ở Mĩ Lai.” Cả lớp em còn đang không biết Mĩ Lai ở đâu nên rất tò mò. Cô cầm viên phấn trắng viết lên bảng. Chữ của cô mới đẹp làm sao. Từ tay cô, dòng chữ nắn nót Tiếng vĩ cầm ở Mĩ Lai hiện ra trước mắt em . Cô bắt đầu kể , cả lớp em yên lặng nghe cô kể. Giọng cô

thật trầm ấm , lúc trầm lúc bổng. Theo lời cô, chúng em như được đang tận mắt chứng kiến cảnh tượng đau lòng và tàn bạo, vô nhân tính của những người lính Mĩ tàn ác kia. Khi cô kể đến đoạn lính Mĩ xả súng vào đoàn người dân vô tội, giọng cô như nghẹn lại, cô quay mặt đi. Em chợt nhìn thấy cô quay ra cửa, cô đưa tay vội quệt giọt nước mắt lăn trên má. Không gian như chìm xuống. Gió như ngừng thổi để nghe cô kể. Cả lớp em ai cũng rưng. Rồi cô kể đến đoạn người cựu chiến binh Mĩ đến Mĩ Lai kéo những khúc nhạc vĩ cầm như một lời tạ tội với linh hồn những người đã khuất. Giọng cô vui hẳn lên. Nghe nó sao trong trẻo và thánh thiện quá vậy. Lòng em cũng vui sướng biết nhường nào.

Bây giờ đến phần tập kể chuyện. Cô đi xuống dưới lớp ân cần chỉ bảo tận tình chúng em. Bạn Hoa lúng túng, chưa nhớ rõ được nội dung câu chuyện, cô đã gợi ý bằng những lời nhẹ nhàng. Thế là bạn ấy nhớ lại và kể được cả đoạn của mình. Bạn Hùng học giỏi văn lên đã kể trôi chảy và cô rất vui, cho bạn điểm 10. Cả lớp em ai cũng muốn được cô gọi kể trước lớp. Cô khen cả lớp và thưởng cho cả lớp một tràng vỗ tay giòn giã. Cô cười rất tươi. Em ngắm nhìn cô, thấy cô lúc đó thật đẹp. Em biết cô rất hài lòng về những điều cô đã dạy cho chúng em.

Cô Ngân ơi, dù mai em có xa ngôi trường này, em sẽ mãi nhớ bóng hình của cô. Nhớ những điều cô đã kể cho em có một vụ thảm sát ở Mĩ Lai đau thương như thế. Em hứa với cô sẽ cố gắng học giỏi để xứng đáng là học trò của cô. Cô ạ, một ngày không xa em sẽ đến Mĩ Lai, em sẽ thấp nén hương thơm để tưởng nhớ những người dân vô tội. Cô Ngân ạ. Nhờ cô em thêm yêu đất nước mình hơn.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 11

Nếu cha mẹ là những người cho em nhìn thấy ánh mặt trời, cho em được khôn lớn thành người thì cô giáo chính là ngọn đuốc sáng đưa em đến bến bờ tri thức. Cô đã dạy em từng nét chữ, từng phép toán, biết yêu thương và chia sẻ với mọi người. Hình ảnh về cô giáo Ngọc Anh đã dạy em từ lớp 1 đến nay luôn khắc sâu trong tâm trí em.

Hàng ngày, sau khi tiếng trống trường rộn rã vang lên, cô giáo bước vào lớp mang theo nụ cười hiền dịu như cơn gió mát lạnh đưa chúng em vào những giờ học đầy say mê và hứng thú. Cô giáo của em cao cao, dáng người mảnh dẻ và nước da trắng. Cô thường mặc váy đến lớp hàng ngày, những chiếc váy với màu sắc dịu nhẹ càng tôn thêm vẻ đẹp duyên dáng của cô.

Cô Ngọc Anh rất tận tụy dạy chúng em, cô giảng bài rất hay. Ở lớp, những bạn học sinh kém, không hiểu bài, cô đều ân cần giảng dạy, chỉ bảo từng li, từng tí. Em thích nhất là những giờ học Tiếng Việt của cô dạy. Ngày hôm nay chúng em được cô giảng bài Tập đọc: Sắc màu em yêu. Cô yêu cầu chúng em nhắm mắt và tưởng ra một màu sắc mà mình yêu thích nhất, màu sắc ấy gắn với những đồ vật, những cảnh vật nào mà chúng em nhìn thấy. Tất cả các bạn trong lớp đều hào hứng tham gia trò chơi của cô. Sau đó, từng nét chữ mềm mại, tròn trịa được cô giáo nhẹ nhàng viết lên bảng. Bàn tay cô lướt nhanh như một người họa sĩ làm ảo thuật trên bức tranh của mình. Vào bài giảng, giọng nói truyền cảm, ấm áp của cô đã dẫn dắt chúng em vào bài học. Khuôn mặt cô luôn tươi cười khi giảng bài. Cô dẫn dắt chúng em tìm hiểu bài qua các câu hỏi, các vấn đề thảo luận. Thỉnh thoảng cô đưa bàn tay với những ngón tay thon nhỏ lên vuốt vuốt mái tóc dài, điềm tĩnh chờ chúng em trình bày câu trả lời. Có những câu hỏi khó chúng em chưa biết trả lời, cô nhẹ nhàng gợi ý để chúng em khám phá kiến thức. Đôi mắt cô nhìn chúng em hiền dịu, luôn thể hiện sự cổ vũ, tin tưởng với học sinh. Chính vì vậy, chúng em dần dần hiểu hơn ý nghĩa của bài học. Vừa say sưa giảng bài, cô vừa viết lên bảng những kiến thức quan trọng cần nhớ, khuôn mặt cô lấm tấm giọt mồ hôi mà cô không để ý. Có những bụi phấn thoáng bay trên bục giảng và vương trên mái tóc của cô. Chúng em cảm nhận được sự vất vả của cô nên đều cố gắng lắng nghe cô giảng và hiểu bài. Ngoài khung cửa sổ lớp học, có những chú chim nhỏ cũng như lặng tiếng hót, nán lại thêm một lát để lắng nghe tiếng cô giảng bài.

Có những lúc các bạn phạm lỗi hay không làm bài tập cô giao về nhà. Cô không bao giờ đánh hay mắng chúng em mà ôn tồn giảng giải và phân tích để chúng em hiểu những lỗi sai của mình. Cô luôn có những cách giảng bài hay hoặc cô tổ chức những trò chơi, hoạt động sôi nổi trong bài học để chúng em tham gia tích cực. Vì

vậy, cả lớp ngày càng đoàn kết và thêm gắn bó. Chúng em ngày càng yêu quý cô và cô chính là người mẹ thứ hai đã giúp chúng em khám phá bầu trời tri thức rộng mở của nhân loại.

Dù sau này sẽ không được cô dìu dắt nữa nhưng chúng em sẽ luôn ghi nhớ những kỉ niệm khi được cô giảng bài. Có những lúc chúng em nghịch ngợm hay không nghe lời cô khiến cô phải buồn, thực lòng chúng em muốn nói lời xin lỗi và mong cô tha thứ. Mong rằng cô sẽ luôn khỏe mạnh để có những bài giảng thật hay cho chúng em và những thế hệ học sinh được cô dạy dỗ. Với em, ước mơ sau này lớn lên sẽ được làm cô giáo và ước mơ ấy được ấp ủ, nuôi dưỡng từ những bài giảng của cô hôm nay.

Tả cô giáo đang giảng bài – Mẫu 12

Nhìn cô giáo say sưa đứng trên bục giảng giảng bài, tôi như có thêm động lực và quyết tâm hơn thực hiện cho được ước mơ của mình. Những lời cô giảng hôm nay sẽ là nền tảng cho tôi ngày mai.

Từ nhỏ tôi đã ấp ủ trong mình một ước mơ, sau này sẽ thành cô giáo. Ước mơ ấy của tôi bắt nguồn và được nuôi dưỡng từ những giờ học cô giáo say sưa giảng bài.

Thứ năm hàng tuần, lớp tôi có hai tiết Văn của cô. Bước vào lớp, dường như cô mang theo vào cả sắc trời thiên nhiên. Cô giáo tôi cao cao, dáng người mảnh dẻ và nước da trắng hồng nên mặc áo dài rất đẹp. Thỉnh thoảng, cô mặc chiếc áo dài tím Huế càng tôn thêm làn da trắng. Những lúc như thế, cả lớp đứng ngây người nhìn cô, trầm trồ mến mộ. Cô dịu dàng mời cả lớp ngồi xuống.

Giờ học bắt đầu. Cô nhẹ nhàng viết lên bảng những dòng chữ mềm mại, thẳng hàng. Bàn tay cô lướt nhanh như một họa sĩ làm ảo thuật trên tranh vẽ của mình Chỉ một thoáng, hàng chữ đẹp đẽ hiện ra. Vào bài giảng, chúng tôi thấy dễ chịu bởi giọng nói nhẹ nhàng, ấm áp và truyền cảm của cô. Giọng nói ấy dường như được xuất phát từ sâu thẳm tâm hồn để chúng tôi cảm nhận được cái hay, cái đẹp của mỗi bài văn, bài thơ. Những lời cô giảng chúng tôi như muốn khắc sâu không bao giờ quên. Khuôn mặt cô luôn tươi cười khi giảng giải. Bàn tay cô nhẹ nhàng đưa

theo nhịp câu nói. Đôi mắt cô nhìn thẳng về phía học trò chúng tôi, ân cần, dịu dàng và âu yếm. Đôi mắt ấy luôn thể hiện sự cổ vũ, tin tưởng với học sinh. Mỗi khi ánh mắt ấy lướt nhanh qua chỗ tôi ngồi, tôi cũng hiểu được sự trù mến của cô. Cô giảng bài say sưa đến nỗi trên khuôn mặt nhỏ nhắn, hiền từ đã thấm vài giọt mồ hôi mà cô vẫn không để ý, tập trung vào bài giảng, vào những đứa học trò yêu của mình. Có chú chim nhỏ đậu trên cửa sổ, sắp bay đi nhưng vì muốn nghe cô giảng bài mà nán lại thêm một lát...

Trong lúc giảng bài, bao giờ cô cũng lôi cuốn được cả học sinh cùng tham gia. Thỉnh thoảng, cô đi lại xuống phía cuối lớp, xem học trò ghi bài, xem chúng tôi thảo luận nhóm có khó khăn gì cô sẵn sàng gợi ý, giúp đỡ chúng tôi. Cô muốn cho học trò phát huy được khả năng chủ động, sáng tạo nên những câu hỏi cô đặt ra luôn tạo được sự hấp dẫn với chúng tôi. Các câu hỏi từ dễ đến khó, từ câu hỏi đóng đến câu hỏi mở, bao giờ cũng kích thích sự suy nghĩ của tất cả mọi người. Cô lúc nào cũng gần gũi với học sinh, tôn trọng ý kiến học sinh, lắng nghe chúng tôi nói và cho chúng tôi trao đổi, thảo luận công bằng. Nhưng lúc nào cô cũng là người chỉ huy tài ba khiến học trò khâm phục. “Tùng.... tùng... tùng....” Giờ học đã kết thúc. Nhưng dường như đang say sưa với bài giảng của mình, cô không hay biết. Đến khi học trò các lớp đã ùa ra sân cô mới mỉm cười chào cả lớp.

Nhìn cô giáo say sưa đứng trên bục giảng giảng bài, tôi như có thêm động lực và quyết tâm hơn thực hiện cho được ước mơ của mình. Những lời cô giảng hôm nay sẽ là nền tảng cho tôi ngày mai...

Cô Hải Vân là giáo viên dạy văn của trường trung học cơ sở Lê Văn Tám. Nhiều năm nay cô luôn đạt được danh hiệu giáo viên dạy giỏi cấp thành phố và lớp 6c chúng em luôn cảm thấy vinh dự khi được cô chủ nhiệm.

Cô khoảng 28 tuổi, dáng người thon thả cho nên trông cô rất ưa nhìn cùng với một mái tóc đen óng ả ngang lưng cho nên rất thích hợp với gương mặt thanh tú cùng với đôi mắt luôn ánh lên nét tươi vui rạng ngời của cô.

Chúng em luôn quý mến cô, xem cô như là người mẹ hiền thứ 2 vậy, cô đã để lại cho em một ấn tượng sâu sắc mà e nghĩ sau này lớn lên e cũng sẽ không bao giờ quên.

Em không thể nào quên được giờ văn buổi học cuối tuần vừa qua bởi truyền thuyết về con rồng cháu tiên qua lời giảng của cô đã để lại ấn tượng cho em.

Trước khi giảng bài thì cô hỏi bài cũ chúng em rồi gọi tên một bạn lên lớp. Cả lớp chăm chú nghe bạn trả lời bài cũ và dõi theo cử chỉ ánh mắt hiền hòa mà cô đã dõi theo bạn ấy rồi chỉnh cho bạn ấy từ câu từ cho tới giọng nói của mình được to rõ ràng và chính xác hơn.

Sau khi hỏi bài cũ xong cô ân cần mời bạn ấy về chỗ và cô từ tốn nói:

– Hôm nay cô sẽ giới thiệu cho các em về một truyền nổi tiếng ở trong kho tàng truyện cổ nước ta đó là con rồng cháu tiên – và đó cũng là nguồn gốc của dân tộc Việt Nam chúng ta. Cô hy vọng sau giờ học này các em sẽ hiểu được ý nghĩa thiêng liêng của hai tiếng dân tộc.

Ban đầu, vẫn như mọi khi cô đọc mẫu một lần, cả lớp im lặng lắng nghe. Giọng cô trong và ấm áp làm cho chúng em như lạc vào một thế giới huyền ảo đầy những hoa thơm cỏ lạ.

Sau khi đọc xong cô đã giải thích: đồng là cùng, bào là bọc; đồng bào là cùng chung một bọc sinh ra. Tên gọi này được bắt nguồn từ sự tích trăm trứng hay còn được gọi là con rồng cháu tiên hoặc là truyền thuyết Âu Cơ.

Chưa bao giờ mà em thấy cô giáo giảng bài hay tới như thế và cũng chưa bao giờ em thấy mình chăm chú mê say cô giảng bài tới như vậy. Tiếng trống từng từng báo hiệu giờ học kết thúc mà cả lớp vẫn cứ như đang chìm trong không khí thực ảo của câu chuyện cô vừa giảng xong.

Đối với em, giờ văn của cô luôn có một sức hấp dẫn lạ thường, cô đã tạo rất nhiều cơ hội cho học sinh tự khám phá ra và tự tìm hiểu bài học. Điều ấy luôn làm cho chúng em cảm thấy tò mò và hứng thú. Cô là người đã dẫn dắt chúng em đi trên con

đường tới với thế giới muôn màu của văn chương. Chính vì vậy mà cứ tới giờ vẫn là chúng em ai nấy đều háo hức đón chờ cô giáo của mình.